

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΑΙΑΣ:

«Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν καὶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας

ἅπαν καταστράπτεται πλήρωμα...»

(ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Μὲ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Κρήτης ἀρχίζει τὸν πρῶτο λόγο του «εἰς τὴν παγκόσμιον ὕψωσιν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ». Πανηγυρίζουμε, λέγει, τὸν Σταυρό καὶ καταφωτίζεται τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. **Ἡ Παγκόσμια Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ** ἀποτελεῖ ἓνα πολὺ **σημαντικὸ σταθμὸ** τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ὁ Σταυρὸς εἶναι ὄντως «*ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας*», τὸ καύχημα καὶ ἡ δόξα Της.

Θαυμαστὴ παρέμβαση στὴν Ἱστορία συνιστᾷ τὸ ὄραμα τοῦ **Μεγάλου Κωνσταντίνου**, ἓνα σταυρὸ στὸν οὐρανὸ ἀπὸ ἀστέρια καὶ τὴν ἐπιγραφή **“ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ”**. Ἦταν Ὀκτώβριος τοῦ **312** καὶ ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή ὁ Σταυρὸς ἔγινε σύμβολο τοῦ στρατοῦ, δεδομένου ὅτι ὁ ἐχθρὸς νικήθηκε καὶ ὁ Κωνσταντῖνος ἀνέλαβε τὴν εὐθύνη τῆς αὐτοκρατορίας. Ἡ μητέρα του **Ἀγία Ἑλένη**, ἐνθαρρυσμένη ἀπὸ τὸ γεγονός, πῆγε στὰ **Ἱεροσόλυμα** καὶ **ἀνακάλυψε, τὸ 326, θαυματουργικά τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου.**

Ἡ πιστὴ βασιλομήτωρ παρέδωσε τὸν Τίμιο Σταυρὸ στὸν Πατριάρχη Μακάριο, ὁ ὁποῖος τὸν ὕψωσε στὸν Γολγοθᾶ καὶ τὸν τοποθέτησε στὸν **Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως**, πού ἔκτισε ἡ ἁγία πάνω ἀπὸ τὸν **Πανάγιο Τάφο**. Τὸ σημαντικὸ γεγονός χαροποίησε τοὺς πιστοὺς ἀλλὰ ἔβαλε σέ πειρασμὸ τοὺς **Πέρσες**. Ἔτσι, στὶς ἀρχές τοῦ **Ζ΄ αἵωνα εἰσέβαλαν στὰ Ἱεροσόλυμα**, καὶ τὸ πρῶτο **λάφυρο** πού πῆραν ἦταν ὁ **Τίμιος Σταυρὸς**. Οἱ Πέρσες, πυρολάτρες καὶ δεισιδαίμονες, θεώρησαν τὸ Τίμιο **Εὐλο** μαγικὸ, γι’ αὐτὸ τὸ φύλασσαν μὲ ἐπιμέλεια καὶ τὸ προσκυνοῦσαν, ἀγνοώντας τὴν πραγματικὴ του φύση καὶ ιδιότητα.

Ἦταν θέμα τιμῆς γιὰ τὴν αὐτοκρατορία καὶ ὑψιστὴ ὑπόθεση πίστεως γιὰ τοὺς πιστοὺς, ἡ ἐπανάκτηση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ὁ αὐτοκράτορας **Ἡράκλειος** ἐκστρατεύοντας ἐναντίον τῶν Περσῶν, κατάφερε λίγα χρόνια μετὰ, **νὰ ἐπανακτήσει τὸν Τίμιο Σταυρὸ** καὶ νὰ τὸν μεταφέρει στὴν Ἀγία Πόλη. Ὁ Πατριάρχης Ζαχαρίας, συναιχμάλωτος μὲ τὸ Τίμιο **Εὐλο**, τὸ ὕψωσε στὸ Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως στὶς **14 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους 626**. Ἡ συγκίνηση ὅλης τῆς ἀνθρωπότητας, τόσο γιὰ τὴν ἀρπαγὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἐπαναφορὰ στὴ θέση του, ἔδωσε τὴν ὀνομασίαν στὸ γεγονός. Καὶ ἐορτάζουμε τὴν Παγκόσμιο Ὑψωση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, δεδομένου τοῦ παγκόσμιου ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς ἐλπίδας τῶν πιστῶν ὅλης τῆς γῆς γιὰ τὴ λύτρωσίν τους. Ἡ σωτηρία τῆς ἀνθρωπότητας εἶναι κατορθωτὴ μέσα ἀπὸ τὸ Πάθος καὶ τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, καὶ βέβαια τὴν Ἀνάστασίν Του. Συμπάσχουμε δηλαδή μὲ τὸν Κύριο, σταυρώνουμε τὰ πάθη καὶ τίς ἀδυναμίες, ἐλπίζοντας στὴν ἀνάσταση καὶ τὴ συμμετοχὴ στὴ Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ στὴν Αἰώνια ζωὴ.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ τιμὴ πρὸς τὸν Τίμιο Σταυρὸ συνδέεται ἐξαρχῆς μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται συχνά στὴ σημασίαν τοῦ Σταυροῦ γιὰ τὴ σωτηρίαν τοῦ κόσμου. Γράφοντας στοὺς Γαλάτες ἀναφωνεῖ «*Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι’ οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ*» (6, 14). Εἶναι καύχησις καὶ ἀγαλλίασις, παρά τὸν πόνο καὶ τὴν ὀδύνην, γιατί γίνεται καὶ εἶναι

πρόξενος σωτηρίας.

Ανεβαίνοντας ό καθένας μας τόν δικό του Γολγοθά, παράλληλα ελέγχουμε τούς λογισμούς μας, επανεξετάζουμε τίς αποφάσεις μας ώστε νά διακονοῦμε τό άγαθό, στερούμενοι ίσως κάποιες εφήμερες απολαύσεις, συζοῦμε ειρηνικά μέ τήν οίκογένειά μας, μέ τούς συνανθρώπους μας, μέ τούς συναδέλφους μας, μέ όλο τόν κόσμο, καλλιεργώντας τήν έλπίδα τής Ανάστασης, πού εἶναι ό σκοπός τής ζωής μας. Η ζωή μας έδω συνιστᾷ τόν πρόλογο τοῦ μεγάλου βιβλίου τής ζωής στή Βασιλεία τών Οὐρανῶν.

Ό Σταυρός εἶναι τό ιερό σύμβολο καί τό μέσον τής καταλλαγῆς μέ τόν Θεό. **Τιμοῦμε** τήν άγία ήμέρα τής Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, **νηστεύοντας αὐστηρά** καί καθαίροντας σωματικά τόν έαυτό μας. Μαζί μέ τή σωματική κάθαρση ἄς επιχειρήσουμε καί τήν ψυχική κάθαρση, τήν άπαλλαγή από ἔργα καί λογισμούς πού δέν εὐνοοῦν τή σωτηρία μας. Τότε, καί μόνο τότε, ή έορτή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ θά ἔχει άξία. Κλείνοντας μέ τόν άγιο Άνδρέα Κρήτης τόν ύμνητή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μέ τόν όποιο αρχίσαμε, ἄς επαναλάβουμε μαζί του: *«Σταυροῦ πανήγυριν ἄγομεν καί χαρᾶς μαρμαρυγαῖς τὸ τῆς οἰκουμένης καταλάμπεται πρόσωπον».*

**Τά ἔτη σας πολλά καί εὐλογημένα
μέ τή Χάρη τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ**